

BOG

# TJENEREN OG HANS SØSTER (/BOEGER/TJENEREN-OG-HANS-SØSTER-ROMAN)

Af Dorrit Willumsen (/forfattere/dorrit-willumsen) ( 2022 )

Log ind (/user/login?destination=/boeger/tjeneren-og-hans-soester-roman) for at anmelde

Med stilistisk sikkerhed, nænsomhed og underspillet humor skildrer Dorrit Willumsen et aldrende søskendepar.

LÅN PÅ BIBLIOTEKET

(HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?

SEARCH\_BLOCK\_FORM=870970-

BASIS%3A62243775&FRAGMENT=CONTENT)

TAGS:

ALDERDOM (/TAXONOMY/TERM/14100)

LÆNGSEL (/TAXONOMY/TERM/6670)

HEMELIGHEDER (/TAXONOMY/TERM/14215)

SØSKENDEFORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/30443)

## ANMELDELSE



13 jun.22



(/users/mai-skydt-villadsen)

Af Mai Villadsen Ruby (/users/mai-skydt-villadsen)

Skribent

**Med stilistisk sikkerhed, nænsomhed og underspillet humor skildrer Dorrit Willumsen et aldrende søskendepar.**

Nogle familietræer har knækkede grene. Sådan én sidder de to aldrende søskende Alf og Vera ("Søster") på. Sammen, men uden børn eller ægtefæller/samlevende. Sammen, men alene. Det er nemlig bedre ikke at sætte nogen børn i verden end at risikere at svigte dem, tænker Søster. Dengang i barndommen blev Alf og Søster forladt af deres far en juleaften. Siden var de to i deres mors forsømmende varetægt i mange år.

Med en stilistisk sikkerhed, nænsomhed og tålmodighed har Dorrit Willumsen gjort bogen til en følelse. At læse den er en sindsstemning, et optræk til en klump i halsen iblandet en snip af et smil dér, hvor den underspillede humor får fat.

Alt virker velovervejet, men ikke overæltet. Sætningernes møde med hinanden bliver til vigtige stemningsinstrumenter sammen med antydningen, som her om Søster:

*"Bruseren trommer længe og muntert. Alligevel er hendes mundvige salte, og i spejlet møder hun sin mor (...) bøjet over vaskebaljen, så slidt og forpint, at hun må slå fra sig. Og lige så fortvivlet prøvede hun at holde på sine børn, den dag de flyttede hjemmefra. Næsten samtidig gik det op for Alf og Søster, at det var unaturligt, at de sov i en for kort køjeseng i et barneværelse (...)"*

Søster kommer altid, når Alf kalder. Hun har et ansvar – også nu, hvor han er syg. Efter en indlæggelse kan han ikke længere klare sig alene i et hus, der er fyldt med artefakter fra de mange ture ud i verden med dét krydstogtskib, han var tjener på. Snart flytter Søster ind og bliver tjenerens tjener.

Alf er ubehagelig og hadsk over alt det, Søster stadig kan. Ikke desto mindre fatter jeg sympati for ham, imens Søster resignerer som så ofte før. Hun spiser grød hver dag, fordi Alf gør det. Hun negligerer sit elskede citrontræ hjemme i lejligheden, hun tager ikke den alenetid, hun trives med at have. Tværtimod bytter hun den ud med en overbefolkning, for i Alfs hus er der et konstant rend af hjemmeplejepersoner og visitationsfolk. Igen og igen skal søskendeparret demonstrere, hvordan

de samarbejder om at få den kørestolssiddende Alf rundt i huset, og snedigt og vist beskriver Willumsen de små, altafgørende forskydninger, som hvor Søster falder ned ad trappen i huset:

*"Hun vil op og stemmer armene og håndfladerne mod gulvet (...). Fra enden af trappen ser han ned på hende. Han har altid set på hende. Han ser hende hinke med den nye hinkesten (...). Alf vil have den, og hun puffer ham ud af hinkeruden."*

Hvor den smukke Alf har levet et liv med store følelser og oplevet meget, er Søster med egne ord "det stille vand". Hun har ikke mange store oplevelser i sin portefølje, og skal hun nævne et stærkt træk ved sig selv, må det blive hænderne ... Den lader vi lige stå og tale for sig selv et øjeblik. Igen: antydningens fine kunst. Flere gange kommer jeg til at tænke på Herman Bangs smukke værk om stille eksistenser og resignation, 'Ved vejen'. I 1996 skrev Dorrit Willumsen romanen 'Bang' om netop Herman Bang, så med 'Tjeneren og hans søster' sluttet ringen måske.

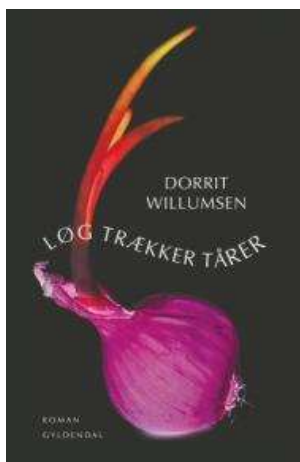
Efter Alfs død finder Søster hans kladdehæfte med ungdommens noter i. Snart får hun derfor et indblik i Alfs største kærlighed udfoldet i en broddet kærlighedshistorie. Da jeg læste kærlighedshistorien, gik jeg fra langsomt, opmærksomt læsende til glubsk hurtigtslubrende! Willumsen mestrer begge tempi.

Efter Alfs død dukker tanker om Søsters eget endeligt op. Hun er ikke rask, men er hun klar til at dø alene? Når hun smiler, er det for at lade læbepomaden glide ind i alle læbesprækkerne. Sikke en ladet detalje. Endnu et eksempel på Willumsens lysende antydninger.

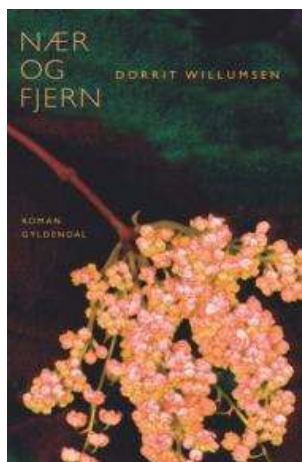
## BOGDETALJER



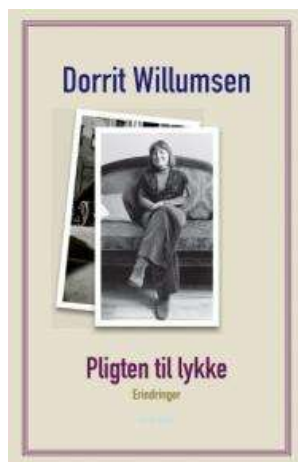
### Andre bøger af Dorrit Willumsen



(/boeger/log-traekker-tarer-roman)  
LOG TRÆKKER TÅRER (/BOEGER/LOG-TRAEKKER-TARER-ROMAN)  
Af Dorrit Willumsen



(/boeger/naer-og-fjern-0)  
NÆR OG FJERN (/BOEGER/NAER-OG-FJERN-0)  
Af Dorrit Willumsen



(/boeger/pligten-til-lykke-erindringer)  
PLIGTEN TIL LYKKE: ERINDRINGER  
(/BOEGER/PLIGTEN-TIL-LYKKE-ERINDRINGER)  
Af Dorrit Willumsen



(/boeger/det-sode-med-det-sure-erindringer)  
DET SØDE MED DET SURE: ERINDRINGER  
(/BOEGER/DET-SODE-MED-DET-SURE-ERINDRINGER)  
Af Dorrit Willumsen



### Søskende i litteraturen